RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 67.979 van 4 september 1997
in de zaak A. 67.074/VII-13.599.

In zake : de n.v. ARKOVA,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te ASSEBROEK-BRUGGE,
Bossuytlaan 35.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. ARKOVA op 9 januari 1996 ingediend heeft om de vernietiging te vorderen van het besluit van 18 oktober 1995 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling waarbij haar beroep tegen het besluit van 15 januari 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het gedeeltelijk weigeren van een exploitatievergunning om te Pittem, Willekomstraat 2, een varkensfokkerij verder te exploiteren, zonder voorwerp wordt verklaard en het beroepen besluit vernietigd;

Gelet op het arrest nr. 63.925 van 9 januari 1997 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 april 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 juni 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAELE die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat J. BOSSUYT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feitelijke toedracht van de zaak als volgt kan worden samengevat :

1. Op 1 juli 1969 verleende het college van burgemeester en schepenen van de gemeente PITTEM aan de s.v. PICAVO, rechtsvoorgangster van verzoekster, de vergunning tot het exploiteren van een varkensfokkerij met 1.300 dieren voor een termijn van twintig jaar.

2. Op 29 augustus 1991 vraagt de verzoekende partij aan de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen een ARAB-vergunning voor het verder exploiteren, op bovenvermeld perceel, van een varkens-fokkerij met 9.920 mestvarkens.

3. Op 3 december 1991 dient diezelfde partij het voor dergelijke inrichting vereiste milieu-effect-rapport (MER) in.

4. De bestendige deputatie verleent op 15 januari 1993 slechts de vergunning voor het verder exploiteren van een varkensfokkerij met 400 zeugen en 2.800 mestvarkens.

5. Op 11 maart 1993 komt de verzoekende partij van dit besluit in beroep bij de bevoegde minister. Met het bestreden ministerieel besluit van 18 oktober 1995 wordt het beroep "zonder voorwerp" verklaard en het beroepen besluit vernietigd:

> "Overwegende dat voor de betrokken inrichting een milieu-effectrapport vereist was;
> dat het MER pas werd opgesteld nadat de vergunningsaanvraag werd ingediend en dus niet bij het aanvraagdossier was gevoegd;
> dat de aanvraag daardoor onontvankelijk was;
> Overwegende dat het bestreden besluit bijgevolg niet rechtsgeldig is;
> Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep ontvankelijk doch zonder voorwerp te verklaren";

Overwegende dat de verzoekende partij in haar eerste middel de schending aanvoert van artikel 3 van het ARAB, artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1989 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling van bepaalde categorieën van hinderlijke inrichtingen, en van het vertrouwensbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur,

> "Doordat de minister in het bestreden besluit het beroep ’zonder voorwerp’ verklaart, stellende dat de ingediende aanvraag ’onontvankelijk’ was omdat het milieu-effectenrapport pas na de aanvrag werd ingediend.
> Terwijl beroepster de exploitatievergunningsaanvraag heeft ingediend, een eerste maal in augustus 1989 en een tweede maal in augustus 1991.
> En terwijl beroepster het afgewerkte milieu-effectenrapport heeft nagestuurd op 3 december 1991, en

het provinciebestuur nog bij schrijven d.d. 4 december 1991 berichtte dat gewacht werd op de ontvangst van dit rapport voor de 'verdere behandeling' van de ingediende aanvraag.

En terwijl in de ARAB-reglementering, noch in het MER-besluit van 23 maart 1989 enige sanctie van 'onontvankelijkheid' van de aanvraag is voorzien wanneer bepaalde vereiste stukken niet zouden zijn bijgevoegd.

En terwijl dit ook in de bestuurspraktijk bevestigd wordt, nu onder het ARAB steeds gevraagd werd een aanvraag te vervolledigen wanneer bepaalde stukken zouden ontbreken, en daaraan toegevoegd werd dat gewacht zou worden met de behandeling van de aanvraag totdat de gevraagde stukken bezorgd zouden worden (cfr. de brief d.d. 4 december 1991 van de provinciale diensten).

En terwijl ook uit de rechtspraak over het ARAB duidelijk blijkt dat de bepalingen die de inhoud van de aanvraag regelen niet van substantiële aard zijn (R.v.St. De SMET, nr.22251, 13 mei 1982), en zelfs een geval bekend is waar de Raad van State heeft aanvaard dat de exploitatievergunningsaanvraag mondeling geschiedde (R.v.St. PEETERS en HERMANS, nr.17439, 17 februari 1976).

En terwijl het, zeker in afwezigheid van enige wettelijke of reglementair bepaalde sanctie, getuigt van een zeer verregaand en onnodig formalisme om te vereisen dat het milieu-effectenrapport zou worden ingediend dezelfde dag als de aanvraag, waar zulks zonder belang is gezien de overheid zelf verklaart te wachten tot de ontvangst van het rapport om de aanvraag verder te behandelen";

Overwegende dat de verwerende partij hier in haar memorie van antwoord op repliceert :

"Art. 7 § 1 van het Decreet betreffende de milieuvergunning van 28.06.1985 (B.S. 17.09.1985) bepaalt : 'De Vlaamse Executieve wijst de categoriën van inrichtingen aan waarvoor een milieu-effectenrapport of een veiligheidsrapport wordt vereist vooraleer een vergunning kan worden verleend'.

Verder vervolgt art. 7, par. 6 dat het milieu-effectenrapport en het veiligheidsrapport worden ingediend bij de vergunningsaanvraag.

Ook art. 19 van het B.Vl.Ex. van 23.03.1989 stelt : 'De initiatiefnemer voegt bij elke aanvraag tot vergunning of tot hernieuwing van vergunning voor het exploiteren van een inrichting, waarvoor een milieu-effectenrapport is vereist het overeenkomstig artikel 18 voor conform gekenmerkt milieu-effectrapport ofwel een voor eensluidend verklaard afschrift hiervan'.

Art. 3 van het B.Vl.Ex. van 23.03.1989 houdende organisatie van de milieu-effectenbeoordeling bepaalt de inrichtingen waarvoor een milieu-effectrapport wordt vereist.

Paragraaf 9.c) van dit artikel stelt dat een bedrijf met een stalruimte voor gespeende varkens van meer dan 5.000 stuks, bij de aanvraag een milieu-effectrapport moeten voegen, wanneer het bedrijf gelegen is in een agrarisch gebied dat ofwel op meer dan 300 m van een woongebied op meer dan 500 m van een drinkwaterwinning ligt.

Uit de feiten bleek reeds dat het betreffende bedrijf gelegen is in een agrarisch gebied met uiterst bijzondere bescherming, op 900 m van een woongebied en op 400 m van een natuurgebied.

Verzoekster diende een vergunningsaanvraag in voor een exploitatie van 9.920 varkens.

Hieruit volgt dat de varkenskwekerij van de N.V. ARKOVA onder het toepassingsgebied van voormeld artikel valt en dat bijgevolg een milieu-effectenrapport moest worden afgegeven vooraleer de vergunning aangevraagd kan worden of ten laatste moet worden gevoegd bij de vergunningsaanvraag.

Daar de vergunningsaanvraag van verzoekster dateert van 29.08.1991 en het milieu-effectenrapport slechts op 03.12.1991 aan het provinciebestuur werd nagezonden, werd niet voldaan aan voorwaarden gesteld door art. 7, par. 1 en 6.

Het eerste middel is dan ook als ongegrond af te wijzen.";

Overwegende dat niet wordt betwist dat de betrokken varkensfokkerij behoort tot de inrichtingen waarvoor de artikelen 2 en 3 van het in het middel vermelde besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1989 (het MER-besluit) een MER vereisen; dat artikel 2 van dat MER-besluit luidt als volgt:

"Voor de inrichtingen vermeld in artikel 3 kan geen vergunning tot exploitatie worden verleend, voordat een milieu-effectrapport overeenkomstig de bepalingen van onderhavig besluit is opgesteld.";

dat naar luid van artikel 19 van datzelfde besluit de initiatiefnemer het MER "voegt bij elke aanvraag tot vergunning of tot hernieuwing van vergunning voor het exploiteren van een inrichting ...";

Overwegende dat in deze zaak het vereiste MER niet gelijktijdig met de vergunningsaanvraag, doch een drietal maanden later werd ingediend; dat de bevoegde diensten van de provincie West-Vlaanderen op 4 december 1991 aan de verzoekende partij hebben gevraagd het vereiste MER in te dienen, stellende dat "hierop wordt gewacht voor de verdere behandeling van uw aanvraag"; dat pas meer dan een jaar na het indienen van het MER door de bestendige deputatie over de aanvraag werd beslist; dat de verwerende partij de verzoekende niet tegenspreekt in haar verklaring dat de gemeente het openbaar onderzoek heeft georganiseerd na de indiening van het MER en dat tijdens dat onderzoek slechts één bezwaar werd ingediend, op 10 februari 1992; dat geen der door de verwerende partij vermelde decreets- en reglementsbepalingen de sanctie van de onontvankelijkheid van de vergunningsaanvraag instelt voor het niet gelijktijdig met die aanvraag indienen van het MER; dat in de gegeven omstandigheden niet blijkt dat door het later toezenden van het MER enig belang werd geschonden;

Overwegende dat de verwerende partij nog een argument meent te kunnen putten uit de door haar gedane vaststelling dat de vorige vergunning vervallen was wegens het verstrijken van de geldigheidsduur ervan; dat dit evenwel geen afbreuk vermag te doen aan het hoger gestelde; dat, uiteraard, ook een vergunningsaanvraag kan ingediend worden door iemand die niet (meer) over een vergunning beschikt, en zelfs door iemand die (nog) exploiteert zonder de vereiste (nieuwe) vergunning.

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 18 oktober 1995 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling waarbij het beroep van de n.v. ARKOVA tegen het besluit van 15 januari 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het gedeeltelijk weigeren van een exploitatievergunning om te Pittem, Willekomstraat 2, een varkensfokkerij verder te exploiteren, zonder voorwerp wordt verklaard en het beroepen besluit vernietigd.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier september 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **M.-R. BRACKE.**